DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 20 lipca 1946 r.

Nr 13

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

140

DEKRET

z dnia 12 czerwca 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) wprowadza się zmiany następujące:

1) Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia zasadniczego według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych
I	3.900
II	3.080
III	2.760
IV	2.340
V	2.030
VI	1.825
VII	1.750
VIII	1.630
IX	1.520
X	1.370
XI	1.280
XII	1.200".

2) Po art. 5 dodaje się nowy artykuł 5a w brzmieniu następującym:

„Art. 5a. Funkcjonariuszowi państwowemu służy prawo do dodatku rodzinnego, którego wysokość oraz warunki pobierania określi rozporządzenie Rady Ministrów".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1946 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą dekret Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym uregulowaniu uposażeń pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 88), zmieniony dekretem z dnia 24 maja 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 137) oraz z dnia 6 października 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 267).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski
Marszałek Polski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Spraw Zagranicznych:
Wincenty Rzymowski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Oświaty:
Czesław Wycech

Minister Kultury i Sztuki:
Władysław Kowalski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

Minister Leśnictwa:
Stanisław Tkaczow

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

Minister Informacji i Propagandy:
Stefan Matuszewski

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrychowski

Minister Odbudowy:
Michał Kaczorowski

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Edmund Giebartowski

w/z Minister Zdrowia:
Tadeusz Michejda

Minister Poczt i Telegrafów:
Józef Putek

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Aprowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1946 r. Nr 28, poz. 175).

141

DEKRET

z dnia 12 czerwca 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 665) wprowadza się zmiany następujące:

1) Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Ustanawia się 4 grupy uposażenia zasadniczego według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych
I	2.700
II	2.300
III	2.000
IV	1.850".

2) Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Przepisy art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1—4, art. 5a, art. 6—8 i art. 10—22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) stosują się odpowiednio do sędziów i prokuratorów oraz aplikantów i asesorów".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

w/z Minister Skarbu:
Leon Kurowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1946 r. Nr 28, poz. 176).

142

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 maja 1946 r.

w sprawie tymczasowego podziału administracyjnego Ziem Odzyskanych.

Na podstawie art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na Ziemiach Odzyskanych tworzy się następujące województwa: województwo olsztyńskie z siedzibą władz wojewódzkich w Olsztynie, województwo szczecińskie z siedzibą władz wojewódzkich w Szczecinie, województwo wrocławskie z siedzibą władz wojewódzkich we Wrocławiu.

§ 2. 1. Województwo olsztyńskie obejmuje powiaty: bartoszycki, braniewski, giżycki, iławecki, kętrzyński, lidzbarski, morąski, mrągowski, nidzicki, olsztyński, m. Olsztyn (powiat miejski), ostródzki, pasłęcki, piski, reszelski, suski, szczycieński, węgorzewski.

2. Województwo szczecińskie obejmuje powiaty: białogardzki, bytowski, chojeński, choszczeński, człuchowski, drawski, gryficki, gryfiński, kamieński, kołobrzeski z m. Kołobrzegiem, koszaliński z m. Koszalinem, łobeski, miastecki, myśliborski, nowogardzki, pyrzycki, sławieński, słupski z m. Słupskiem, stargardzki z m. Stargardem, szczeciński, m. Szczecin (powiat miejski), szczecinecki, wałecki, woliński, złotowski.

3. Województwo wrocławskie obejmuje powiaty: bolesławiecki, brzeski z m. Brzegiem, bystrzycki, dzierżoniowski, głogowski z m.

Głogowem, górowski, jaworski, jeleniogórski z m. Jelenią Górą, kamiennogórski, kłodzki, kożuchowski, legnicki z m. Legnicą, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, namysłowski, oleśnicki, oławski, strzeliński, szprotawski, sycowski, średzki, świdnicki z m. Świdnicą, trzebnicki, wałbrzycki, m. Wałbrzych (powiat miejski), wrocławski, m. Wrocław (powiat miejski), wołowski, ząbkowicki, zgorzelecki, złotoryjski, żagański, żarski.

§ 3. Z obszaru Ziem Odzyskanych włącza się do:

1) obszaru województwa białostockiego powiaty: ełcki, gołdapski, olecki;

2) obszaru województwa gdańskiego powiaty: elbląski z m. Elblągiem, kwidzyński, lęborski, malborski, sztumski;

3) obszaru województwa poznańskiego powiaty: babimojski, gorzowski z m. Gorzowem i m. Kostrzynem, gubiński, krośnieński, międzyrzecki, pilski z m. Piłą i obszarem dotychczasowego powiatu trzcianeckiego, rzepiński, skwierzyński, sulęciński, strzelecki, świebodziński, wschowski, zielonogórski;

4) obszaru województwa śląskiego powiaty: bytomski, m. Bytom (powiat miejski), dobrodzieński, gliwicki, m. Gliwice (powiat miejski), głubczycki, grodkowski, kluczborski, kozielski, niemodliński, niski z m. Nisą, oleski, opolski z m. Opolem, prudnicki, raciborski z m. Raciborzem, strzelecki, m. Zabrze (powiat miejski).

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych oraz innym właściwym ministrom, stosownie do zakresu ich działania.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomulka

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1946 r. Nr. 28, poz. 177).

143

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 maja 1946 r.

w sprawie powołania ekspozytur urzędów wojewódzkich na obszarze Ziem Odzyskanych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) w związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 80, poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na okres przejściowy, dopóki tego wymagać będą potrzeby nadzwyczajne zarządu Ziem Odzyskanych, tworzy się ekspozytury urzędów wojewódzkich na określonych w niniejszym rozporządzeniu obszarach województw: w Gorzowie — dla województwa poznańskiego, w Szczecinku — dla szczecińskiego, w Opolu — dla śląskiego i w Bolesławcu — dla wrocławskiego.

§ 2. Zakres działania ekspozytury urzędu wojewódzkiego poznańskiego z siedzibą w Gorzowie obejmuje powiaty: babimojski, gorzowski, gubiński, krośnieński, międzyrzecki, pilski, rzepiński, skwierzyński, sulęciński, strzelecki, świebodziński, wschowski, zielonogórski.

§ 3. Zakres działania ekspozytury urzędu wojewódzkiego szczecińskiego z siedzibą w Szczecinku obejmuje powiaty: białogardzki, bytowski, człuchowski, drawski, koszaliński, miastecki, sławiński, słupski, szczecinecki, wałecki i złotowski.

§ 4. Zakres działania ekspozytury urzędu wojewódzkiego śląskiego z siedzibą w Opolu, obejmuje powiaty: bytomski, m. Bytom, dobrodzieński, gliwicki, m. Gliwice, głubczycki, grodkowski, kluczborski, kozielski, niemodliński, niski, oleski, opolski, prudnicki, raciborski, strzelecki, m. Zabrze.

§ 4. Zakres działania ekspozytury urzędu wojewódzkiego wrocławskiego z siedzibą w Bolesławcu obejmuje powiaty: bolesławiecki, głogowski, jaworski, jeleniogórski, kamiennogórski, kożuchowski, legnicki, lubański, lubiński, lwówecki, szprotawski, zgorzelecki, złotoryjski, żagański i żarski.

§ 6. Ekspozytura urzędu wojewódzkiego jest organem podległym wojewodzie i uprawniona jest do stałego spełniania pod nadzorem wojewody zadań z zakresu działania wojewody, określonych w niniejszym rozporządzeniu, oraz do wydawania w imieniu wojewody w tym zakresie samoistnych orzeczeń i zarządzeń ze skutkiem prawnym, równym orzeczeniom i zarządzeniom wojewody.

§ 7. Do zakresu działania ekspozytury urzędu wojewódzkiego należy załatwianie spraw:

a) prawno - administracyjnych,

b) samorządowych,

c) osadnictwa,

d) aprowizacji i handlu,

a nadto w ekspozyturach urzędów wojewódzkich: śląskiego i poznańskiego spraw społeczno-politycznych.

Poza tym do zakresu działania ekspozytur należy inspekcja działających na podległym im obszarze starostw.

§ 8. Ekspozytura urzędu wojewódzkiego dzieli się na wydziały.

§ 9. Kierownikiem ekspozytury urzędu wojewódzkiego jest wicewojewoda.

W zakresie działania ekspozytury wicewojewoda jest z urzędu zastępcą wojewody jako szefa administracji ogólnej i zwierzchnikiem służbowym personelu zgodnie z przepisami prawa, interesem publicznym oraz wskazaniami wojewody.

§ 10. Kierowników ekspozytur urzędów wojewódzkich w Szczecinku i Bolesławcu wyznacza Minister Ziem Odzyskanych.

Kierowników ekspozytur urzędów wojewódzkich w Gorzowie i Opolu wyznacza Minister Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej.

§ 11. Ani ekspozytura, ani też jej kierownik nie występują na zewnątrz samodzielnie, lecz tylko w imieniu wojewody.

Wszystkie pisma, wychodzące z ekspozytury, mają nagłówek „Urząd Wojewódzki" z oznaczeniem województwa w formie przymiotnikowej, a pod nagłówkiem dodatek „Ekspozytura w . . . . ".

Kierownik ekspozytury podpisuje w sposób następujący: „Za Wojewodę—Wicewojewoda".

§ 12. Ekspozytura ma prawo i obowiązek w zakresie spraw wyszczególnionych w § 7:

a) dokonywać na swoim obszarze wszelkich czynności, do których upoważniony jest wojewoda,

b) znosić się bezpośrednio z ludnością oraz władzami, urzędami i organami bezpośrednio podległymi władzom naczelnym lub instancji niższych,

c) przedkładać bezpośrednio Ministrowi Ziem Odzyskanych z równoczesnym powiadomieniem wojewody — te sprawy, które mają być przezeń decydowane w toku instancji lub w których Minister Ziem Odzyskanych zwrócił się bezpośrednio do ekspozytury,

d) sprawować nadzór nad działalnością podległych wojewodzie bądź ekspozyturze organów.

Z wyjątkiem wypadków koniecznych urząd wojewódzki na obszarze podległym ekspozyturze nie będzie załatwiał bezpośrednio spraw, które należą do zakresu działania ekspozytury.

§ 13. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1946 r. Nr 28, poz 178).

144

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 4 i 5 i art. 5a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) w brzmieniu nadanym dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 175) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup

uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) z późniejszymi zmianami wprowadza się zmiany następujące:

1) § 35 otrzymuje brzmienie:

„§ 35. Funkcjonariuszom państwowym pełniącym służbę w m. st. Warszawie przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

w grupie uposażenia	złotych miesięcznie
I	1.150
II	950
III	825
IV	720
V	640
VI	565
VII	490
VIII	440
IX	390
X	365
XI	340
XII	315“.

2) § 36 otrzymuje brzmienie:

„§ 36. Funkcjonariuszom państwowym pełniącym służbę na obszarze miasta i powiatu Gdańska, miasta Gdyni, powiatu morskiego oraz Ziem Odzyskanych z wyjątkiem powiatu gliwickiego, bytomskiego i zabrskiego przyznaje się dodatek lokalny w wysokości 50% uposażenia zasadniczego wraz z wszelkimi dodatkami“.

3) § 37 skreśla się.

4) § 38 otrzymuje brzmienie:

„§ 38. (1) Dla funkcjonariuszów państwowych, zajmujących stanowiska kierownicze, wymienione w § 39, ustanawia się 11 stawek dodatku funkcyjnego.

(2) Wysokość dodatku funkcyjnego w poszczególnych stawkach ustala się następująco:

1	stawka	3.600	zł	miesięcznie
2	„	2.600	„	„
3	„	2.100	„	„
4	„	1.600	„	„
5	„	1.020	„	„
6	„	900	„	„
7	„	800	„	„
8	„	670	„	„
9	„	480	„	„
10	„	260	„	„
11	„	160	„	„

5) W § 40 wysokość stawek dodatków służbowych zmienia się w sposób następujący:

stawkę	5 zł	na	105	zł
„	20 „	„	120	„
„	25 „	„	135	„
„	30 „	„	140	„
„	40 „	„	150	„
„	50 „	„	160	„
„	60 „	„	180	„
„	65 „	„	185	„
„	70 „	„	190	„
„	80 „	„	240	„
„	85 „	„	245	„
„	100 „	„	260	„
„	120 „	„	340	„
„	125 „	„	345	„
„	140 „	„	360	„
„	150 „	„	370	„
„	175 „	„	455	„
„	200 „	„	480	„
„	250 „	„	570	„
„	300 „	„	670	„
„	350 „	„	750	„
„	400 „	„	800	„
„	500 „	„	900	„
„	800 „	„	1.320	„
„	850 „	„	1.390	„
„	1500 „	„	2.100	„ “

6) Po § 42 dodaje się § 42a w brzmieniu:

„§ 42a. (1) Dodatek rodzinny ustala się w wysokości 200 zł miesięcznie na każdego członka rodziny.

(2) Za członka rodziny uważa się pozostające na utrzymaniu osoby pobierającej dodatek żonę oraz dzieci (z małżeństwa, pozamałżeńskie, przysposobione) i pasierbów do lat 14, o ile zaś uczęszczają do szkoły powszechnej, średniej lub wyższej — do czasu ukończenia szkół“.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1946 r.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Skarbu:
Leon Kurowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1946 r. Nr 28, poz. 179).

145

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 665) w brzmieniu nadanym dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 782) z późniejszymi zmianami wprowadza się zmiany następujące:

1) § 4. otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Sędziowie i prokuratorzy, zajmujący wymienione poniżej stanowiska kierownicze, otrzymują dodatki funkcyjne:

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Pierwszy Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego	2.600 zł	miesięcznie
Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego	1.800 „	„
prezes Sądu Najwyższego, prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego, prezes sądu apelacyjnego	1.320 „	„
prokurator sądu apelacyjnego	1.020 „	„
prezes sądu okręgowego .	800 „	„
wiceprezes sądu apelacyjnego, prokurator sądu okręgowego	670 „	„
wiceprezes sądu okręgowego	480 „	„
sędziowie grodzcy, sprawujący kierownictwo sądu grodzkiego, liczącego ponad 15 sędziów . .	260 „	„
a ponad 5 sędziów . . .	160 „	„ “.

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę w m. st. Warszawie, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

Grupa uposażenia zasadniczego	miesięcznie złotych
I	760
II	690
III	625
IV	560 “.

3) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę na obszarze miasta i powiatu Gdańska, miasta Gdyni, powiatu morskiego oraz Ziem Odzyskanych z wyjątkiem powiatu gliwickiego, bytomskiego i zabrskiego, przyznaje się dodatek lokalny w wysokości 50% uposażenia zasadniczego wraz z wszelkimi dodatkami“.

4) po § 7 dodaje się nowy § 7a w brzmieniu:

„§ 7a. (1) Dodatek rodzinny ustala się w wysokości 200 zł miesięcznie na każdego członka rodziny.

(2) Za członka rodziny uważa się pozostające na utrzymaniu osoby pobierającej dodatek żonę oraz dzieci (z małżeństwa, pozamałżeńskie, przysposobione) i pasierbów do lat 14, o ile zaś uczęszczają do szkoły powszechnej, średniej lub wyższej — do czasu ukończenia szkół“.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Sprawiedliwości i Skarbu.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1946 r.

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Skarbu:
Leon Kurowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1946 r. Nr 28, poz. 180).

146

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 21 maja 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu, Oświaty, Rolnictwa i Reform Rolnych, Leśnictwa, Przemysłu, Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Aprowizacji i Handlu, Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Odbudowy oraz Ziem Odzyskanych — o określeniu osób, których majątek przechodzi na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 3 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za osoby narodowości polskiej w rozumieniu dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13 poz. 87) uznaje się obywateli Rzeszy Niemieckiej i b. Wolnego Miasta Gdańska, którzy są pochodzenia polskiego lub wykażą swą łączność z narodem polskim, a ponadto złożą deklarację wierności narodowi polskiemu.

2. Obywateli Rzeszy Niemieckiej i b. Wolnego Miasta Gdańska, zamieszkałych na obszarze Ziem Odzyskanych, uznaje się za osoby narodowości polskiej tylko wówczas, jeżeli uzyskali lub uzyskają stwierdzenie narodowości polskiej w myśl przepisów art. 1 i 2 ustawy z dnia 28 kwietnia 1946 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego osób narodowości polskiej zamieszkałych na Ziemiach Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 106).

3. Za osoby, należące do innej narodowości, prześladowanej przez Niemców, uznaje się obywateli Rzeszy Niemieckiej i b. Wolnego Miasta Gdańska, należących do grup narodowościowych, które po dniu 30 stycznia 1933 r. doznawały ograniczeń prawnych.

§ 2. 1. Za niemieckie i gdańskie osoby prawne prawa prywatnego uznaje się:

1) związki, stowarzyszenia i spółdzielnie, jeżeli po dniu 21 lipca 1944 r. :

a) bądź większość ich członków stanowili obywatele Rzeczy Niemieckiej lub Wolnego Miasta Gdańska, nie należący do narodowości polskiej lub innej przez Niemców prześladowanej, albo osoby narodowości niemieckiej,

b) bądź celem statutowym ich była działalność na rzecz państwa lub narodu niemieckiego, obywateli Rzeszy Niemieckiej lub b. Wolnego Miasta Gdańska, nie należących do narodowości polskiej lub innej przez Niemców prześladowanej, albo działalność na rzecz osób narodowości niemieckiej lub działalność wśród wymienionych obywateli niemieckich lub gdańskich albo osób narodowości niemieckiej;

2) fundacje, których celem była działalność określona pod pkt 1) lit. b);

3) spółki handlowe (z wyjątkiem spółek jawnych i komandytowych), których:

a) bądź siedziba w dniu 1 września 1939 r. znajdowała się na obszarze Rzeszy Niemieckiej,

b) bądź więcej niż połowa kapitału zakładowego w czasie między dniem 1 stycznia 1939 r. a dniem 19 kwietnia 1946 r. stanowiła chociażby przejściowo własność niemieckich lub gdańskich osób prawnych, obywateli Rzeszy Niemieckiej albo b. Wolnego Miasta Gdańska nie należących do narodowości polskiej lub innej przez Niemców prześladowanej.

2. Ze spółek handlowych, określonych w ust. 1 pkt 3 lit. a), nie uważa się za niemieckie osoby prawne tych spółek, których majątek w całości stanowił własność osób narodowości polskiej lub innej przez Niemców prześladowanej albo obywateli innych państw niż Rzesza Niemiecka i których organa składały się wyłącznie z osób narodowości polskiej lub innej przez Niemców prześladowanej albo obywateli innych państw niż Rzesza Niemiecka.

§ 3. 1. Za spółki kontrolowane przez obywateli niemieckich lub gdańskich uznaje się spółki, w których obywatele niemieccy lub gdańscy, nie będący narodowości polskiej lub innej przez niemców prześladowanej, albo administracja niemiecka lub gdańska mieli decydujący wpływ na zarząd lub działalność przedsiębiorstwa, chociażby udział ich w kapitale spółki był mniejszy, aniżeli przewidziany w § 2, ust. 1 pkt 3) lit. b).

2. Decydujący wpływ na zarząd lub działalność przedsiębiorstwa poza udziałem w jego organach zachodzi zwłaszcza w przypadkach zależności w zakresie kredytu, dostawy surowców, własności przemysłowej (patenty, licencje).

§ 4. Za osobę zbiegłą do nieprzyjaciela uznaje się osobę, która w związku z wojną, rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. uszła do Niemiec lub na terytorium opanowane przez władze niemieckie w zamiarze udzielenia po-

mocy władzom lub organizacjom politycznym niemieckim albo celem uchronienia się od odpowiedzialności za działalność na szkodę Państwa lub Narodu Polskiego.

§ 5. 1. Z wnioskiem o stwierdzenie narodowości osób, wymienionych w § 1 lub § 2, może wystąpić Skarb Państwa oraz każda osoba fizyczna lub prawna, zainteresowana w ustaleniu tej okoliczności.

2. Do rozpoznawania wniosków o stwierdzenie narodowości osób, wymienionych w § 1, właściwe są władze administracji ogólnej I instancji miejsca ostatniego zamieszkania przed dniem 1 stycznia 1915 r. na terenie Państwa Polskiego osoby, której wniosek dotyczy, a w braku tegoż — miejsca położenia majątku. Do rozpoznawania wniosków o stwierdzenie narodowości osob prawnych, wymienionych w § 2, i do zaliczenia spółek do kategorii spółek kontrolowanych (§ 3) właściwe są władze administracji ogólnej II instancji miejsca ich siedziby, a w braku siedziby na obszarze Państwa Polskiego — miejsca położenia majątku.

3. Właściwe władze winny w miarę możności zasięgnąć co do osoby, której wniosek dotyczy, opinii rad narodowych albo organizacyj i instytucyj polskich, istniejących na terenie zamieszkania osoby, której wniosek dotyczy, albo siedziby osoby prawnej lub miejsca położenia majątku tych osób.

4. Przepisy ust. 2 i 3 nie dotyczą osób, wymienionych w § 1 ust. 2.

§ 6. Obowiązek przedłożenia dowodów, uzasadniających wniosek o stwierdzenie narodowości polskiej lub innej, przez niemców prześladowanej, jako też wniosek o stwierdzenie, że osoba prawna prawa prywatnego nie jest osobą prawną niemiecką lub gdańską (§ 2) albo nie była spółką kontrolowaną (§ 3), ciąży na wnioskodawcy.

§ 7. Do postępowania w sprawach, określonych w § 5, stosuje się przepisy o postępowaniu administracyjnym, jeżeli przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

§ 8. Do uznania osoby za zbiegłą do nieprzyjaciela właściwy jest sąd okręgowy ostatniego miejsca jej zamieszkania w Polsce, a w braku takiego miejsca — sąd okręgowy miejsca położenia majątku, stanowiącego własność wymienionej osoby.

§ 9. Postępowanie sądowe wszczyna się na wniosek prokuratora.

§ 10. Uznanie osoby za zbiegłą do nieprzyjaciela w trybie, przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu, nie może nastąpić, jeżeli wina tej osoby lub brak winy w spełnieniu przez nią czynu, określonego w § 4, zostały stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądowym.

§ 11. Postępowanie sądowe o uznanie osoby za zbiegłą do nieprzyjaciela według przepisów niniejszego rozporządzenia nie może być wszczęte, jeżeli przeciwko niej toczy się postępowanie karne z oskarżenia jej o czyn, określony w § 4, chyba że postępowanie karne uległo zawieszeniu.

§ 12. Postępowanie o uznanie osoby za zbiegłą do nieprzyjaciela prowadzi się niezależnie od jej śmierci lub nieobecności.

§ 13. Orzeczenie co do uznania osoby za zbiegłą do nieprzyjaciela sąd wydaje w formie postanowienia po przeprowadzeniu rozprawy.

§ 14. Na postanowienie, wymienione w § 13, służy zażalenie do sądu apelacyjnego, który orzeka ostatecznie.

§ 15. Do postępowania sądowego, jeżeli przepisy poprzedzające nie stanowią inaczej, stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego oraz art. 7, 8, 9 ust. 1, 10, 11 i 12 ustawy z dnia 23 czerwca 1939 r. o szczególnej odpowiedzialności karnej w przypadkach zbiegostwa do nieprzyjaciela lub poza granice Państwa (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 367), przy czym przepis art. 8 tej ustawy ma zastosowanie również w przypadku śmierci osoby, przeciwko której postępowanie się toczy.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

w/z Minister Obrony Narodowej:
Karol Świerczewski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Oświaty:
Bronisław Biedowicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

Minister Leśnictwa:
Stanisław Tkaczow

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrychowski

w/z Minister Aprowizacji i Handlu:
Alfred Jaroszewicz

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Minister Poczt i Telegrafów:
Józef Putek

w/z Minister Ziem Odzyskanych:
Jan Wasilewski

w/z Minister Odbudowy:
Juliusz Żakowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1946 r. Nr 28, poz. 182).

147

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 maja 1946 r.

o uprawnieniu Państwowego Monopolu Spirytusowego do żądania zwrotu próżnych butelek po swych wyrobach.

Na podstawie art. 60 ust. 4 pkt c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 615) zarządzam, co następuje:

§ 1. Państwowy Monopol Spirytusowy może uzależnić sprzedaż swych wyrobów od dostarczenia przez nabywców próżnych butelek po tych wyrobach, na warunkach i po cenach zatwierdzonych przez Ministra Skarbu na wniosek Państwowego Monopolu Spirytusowego; warunki te oraz ceny próżnych butelek ze wskazaniem ich typu i pojemności powinny być przez Państwowy Monopol Spirytusowy podane do publicznej wiadomości, a ponadto ogłoszone we wszystkich miejscach sprzedaży wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1946 r. Nr 28, poz. 183).

148

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: POCZT i TELEGRAFÓW, SKARBU i ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 31 maja 1946 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnym i karnym.

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnym i karnym (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 448), zmienionym rozporządzeniem Kierownika Resortu Komunikacji, Poczt i Telegrafów z dnia 18 września 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 26) § 10 pkt a) i b) otrzymują następujące brzmienie:

„a) list zwykły za zwrotnym poświadczeniem odbioru 4 zł,

b) list polecony za zwrotnym poświadczeniem odbioru 7 zł".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1946 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

Józef Putek

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1946 r. Nr 28, poz. 184).

149

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO, ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ i ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 13 czerwca 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa.

Na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 11, poz. 83) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przywraca się moc obowiązującą przepisów §§ 5—9 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 84).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

w/z Minister Komunikacji:
Zygmunt Balicki

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1946 r. Nr 28, poz. 185).

150

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 czerwca 1946 r.

o ustaleniu wykazu przedsiębiorstw państwowych wolnych od podatku dochodowego.

Na podstawie art. 6, pkt. 3 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustalam wykaz tych przedsiębiorstw państwowych rozliczających się centralnie ze Skarbem Państwa w ramach budżetu państwowego, które wolne są od podatku dochodowego w roku podatkowym 1946. Wykaz ten stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
K. Dąbrowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1946 r.

WYKAZ

przedsiębiorstw państwowych, które wolne są od podatku dochodowego w roku podatkowym 1946.

Część budżetu	Nazwa przedsiębiorstwa lub zakładu
10. Ministerstwo Skarbu	1. Państwowy Zakład Emerytalny
	2. Mennica Państwowa
	3. Państwowa Wytwórnia Papierów Wartościowych

Część budżetu	Nazwa przedsiębiorstwa lub zakładu
	4. Monopol Solny 5. Monopol Tytoniowy 6. Monopol Spirytusowy 7. Monopol Zapałczany 8. Monopol Loteryjny
13. Ministerstwo Komunikacji	1. Polskie Koleje Państwowe 2. Polskie Linie Lotnicze „Lot"
14. Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych	1. Państwowe Przedsiębiorstwo Traktorów i Maszyn Rolniczych 2. Państwowe Zakłady Hodowli Roślin 3. Zarząd Państwowych Nieruchomości Ziemskich
15. Ministerstwo Oświaty	1. Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych
16. Ministerstwo Kultury i Sztuki	1. Państwowy Teatr Polski w Warszawie 2. Polskie Wydawnictwo Muzyczne w Krakowie
18. Ministerstwo Poczt i Telegrafów	1. Polska Poczta, Telegraf i Telefon 2. Państwowe Zakłady Tele i Radiotechniczne
19. Ministerstwo Informacji i Propagandy	1. Polskie Radio 2. Polska Agencja Prasowa
20. Ministerstwo Zdrowia	1. Przedsiębiorstwa Państwowego Zakładu Higieny 2. Szpitale Państwowe
23. Ministerswo Leśnictwa	1. Lasy Państwowe

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 1 lipca 1946 r. Nr 57, poz. 102).

151

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 czerwca 1946 r.

o ustaleniu wykazu przedsiębiorstw państwowych, których świadczenia są wolne od podatku obrotowego.

Na podstawie art. 3, pkt. 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r., Nr 3, poz. 23) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustalam wykaz tych przedsiębiorstw państwowych rozliczających się centralnie ze Skarbem Państwa w ramach budżetu państwowego, których świadczenia są wolne od podatku obrotowego w roku podatkowym 1946. Wykaz ten stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

K. Dąbrowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1946 r.

WYKAZ

przedsiębiorstw państwowych, których świadczenia wolne są od podatku obrotowego w roku podatkowym 1946.

Część budżetu	Nazwa przedsiębiorstwa lub zakładu
10. Ministerstwo Skarbu	1. Państwowy Zakład Emerytalny 2. Mennica Państwowa 3. Państwowa Wytwórnia Papierów Wartościowych 4. Monopol Solny 5. Monopol Tytoniowy 6. Monopol Spirytusowy 7. Monopol Zapałczany 8. Monopol Loteryjny
13. Ministerstwo Komunikacji	1. Polskie Koleje Państwowe 2. Polskie Linie Lotnicze „Lot"
14. Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych	1. Państwowe Przedsiębiorstwo Traktorów i Maszyn Rolniczych 2. Państwowe Zakłady Hodowli Roślin
18. Ministerstwo Poczt i Telegrafów	1. Polska Poczta, Telegraf i Telefon 2. Państwowe Zakłady Tele i Radiotechniczne
19. Ministerstwo Informacji i Propagandy	1. Polskie Radio 2. Polska Agencja Prasowa
20. Ministerstwo Zdrowia	1. Przedsiębiorstwa Państwowego Zakładu Higieny 2. Szpitale Państwowe

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 1 lipca 1946 r. Nr 57, poz. 103).

152

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 czerwca 1946 r. L. D. V/1—22/7/46 (Nr 400)

w sprawie ulg podatkowych dla osadników na Ziemiach Odzyskanych

Do
Izb Skarbowych w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Olsztynie, Poznaniu, Szczecinie i we Wrocławiu
oraz
Urzędów Skarbowych (Rewizyjnych) na Ziemiach Odzyskanych.

I.

W związku z odbudową i dążeniem do należytego zagospodarowania terenów Ziem Odzyskanych, określonych w art. 2 dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295), jak również ze względu na specjalne warunki gospodarcze ludności polskiej, osiadłej na tych terenach, Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 123 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) upoważnia izby skarbowe oraz urzędy skarbowe (rewizyjne) do umarzania w całości lub w części na podstawie indywidualnych wniosków należności z tytułu podatków obrotowego i dochodowego, przypadających od obrotów i dochodów, osiągniętych w latach podatkowych 1946 i 1947 ze źródeł przychodów położonych na Ziemiach Odzyskanych przez osadników, którzy osiedlili się na tych ziemiach w ciągu 1946 r., oraz przez osoby, nie będące osadnikami lecz stale tam zamieszkujące (ludność miejscowa), jeżeli osoby te uzyskały w ciągu 1946 r. obywatel-

stwo polskie w myśl ustawy z dnia 28 kwietnia 1946 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego osób narodowości polskiej zamieszkałych na obszarze Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 106), a na skutek działań wojennych poniosły dotkliwe szkody i straty. Ulgi te służą z natury rzeczy tylko osobom fizycznym; należy jednak przyznawać je także i osobom prawnym, jeżeli ich udziałowcami są wyłącznie osadnicy, nie wyłączając spółdzielni; należących do Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P.

Załatwiając sprawy indywidualnych wniosków o umorzenie należy mieć na względzie: a) stan gospodarczy ośrodka, b) możliwości finansowe podatnika, c) jego stan rodzinny, d) termin osiedlenia, a ponadto kierować się zasadą, że z ulg indywidualnych mogą korzystać tylko ci osadnicy, którzy trwale wiążą się z Ziemiami Odzyskanymi, nie zaś osoby, przybywające na te tereny na okres przejściowy w celach doraźnego wzbogacenia się. W związku z tym wnioski osób, ubiegających się o ulgi w podatku obrotowym i dochodowym za lata 1946 i 1947 powinny być zaopiniowane przez miejscowe władze osiedleńcze (Wydziały i Referaty Osiedleńcze we władzach administracji I i II instancji) na podstawie porozumienia z Komisjami Osiedleńczymi i miejscowymi organizacjami samorządu gospodarczego i zawodowego.

Przyznając indywidualne ulgi w podatkach obrotowym i dochodowym za lata 1946 i 1947 należy to czynić już w odniesieniu do miesięcznych zaliczek na te podatki, mając przy tym na względzie, że w stosunku do należności podatkowych jeszcze niewymierzonych, pobór zaliczki należy zawiesić lub ograniczyć do wysokości przypadającej po zastosowaniu przyznanej ulgi, w odniesieniu do zaliczek już uiszczonych — należy wynikłą nadpłatę zaliczyć na inne bieżące należności, a w ich braku zwrócić w gotówce, ostatecznego zaś odpisania należności umorzonych należy dokonywać równocześnie z wymiarem właściwego podatku.

Izby skarbowe i urzędy skarbowe (rewizyjne) będą załatwiały sprawy indywidualnych umorzeń należności na mocy niniejszego zarządzenia w granicach służących im uprawnień, sprawy zaś przekraczające kompetencje izb skarbowych należy przedkładać Ministerstwu Skarbu do decyzji z powołaniem się na niniejsze zarządzenie.

II.

Jednocześnie na podstawie art. 123 Ordynacji Podatkowej Ministerstwo Skarbu umarza należności w podatkach obrotowym, dochodowym i od wynagrodzeń, przypadające za czas do końca 1947 r. od osadników wojskowych t. j. zdemobilizowanych żołnierzy, osiedlonych w ciągu lat 1945 i 1946 na terenach powiatów Uznam—Wołyń, Welec, Kamień, Nowogród, Szczecin—Miasto, Gryfin, Chojnice n/O, Rypin Lubuski, Gubin, Sulęcin, Krosno n/O, Żegań, Żarów, Zgorzelice, Lubań i Lwówek, jeżeli podatki te osadnicy wojskowi opłacają od obrotów i dochodów, płynących ze źródeł położonych w wyżej wymienionych powiatach lub też wynagrodzenie wypłacane jest zdemobilizowanym żołnierzom, stale tam zamieszkałym z racji ich zatrudnienia.

Za Ministra Podsekretarz Stanu
Dr L. Kurowski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY
Z MINISTERSTWA SKARBU

KOMUNIKAT
o unieważnieniu skradzionego kwitariusza.

Ministerstwo Skarbu unieważnia kwitariusz wzór Nr 4 serii B. N. Nr od 84801 do 84900, który został skradziony st. rejestratorowi 3 Urzędu Skarbowego w Lublinie.

KOMUNIKAT
o unieważnieniu pieczęci lakowej.

Ministerstwo Skarbu unieważnia pieczęć lakową z napisem w otoku: „Ochrona Skarbowa Nr 45“, zagubioną na terenie Okręgowego Inspektoratu Ochrony Skarbowej w Białymstoku.

OGŁOSZENIA

SPRAWOZDANIE
INSTYTUTU WYDAWNICZEGO „NASZA KSIĘGARNIA"

w Warszawie, ul. Smulikowskiego 4

za okres od 16 czerwca do 31 grudnia 1945 r.

RACHUNEK STRAT I NADWYŻEK

Straty			Nadwyżki	
Koszty handl.				
Paten. i podat.	171.127.16		Nadwyżka na towar.	660.906 55
Procenty	132.239.97		„ „ produk.	948.682.02
Pozost. koszty	888 176.51	1.191.543.64	Procenty od lokat w Bankach	23.294.97
Remon. reperac. i różnice cen zak. ruchom.		444.876.—	Prowizje i skonta	331.—
Nadwyżka za okres operac.		6.181.90	Inne dochody	9.387.—
Razem		1.642.601.54	Razem	1.642.601.54

BILANS NA DZIEŃ 31 GRUDNIA 1945 R.

Stan czynny			Stan bierny		
Ruchomości		26.800 —	Fund. Udziałowy		115.000.—
Got. w kasie	161.217.81		„ Społeczny		969.625.—
„ B. Społ.	3.824.750.—				
„ P. K. O.	215 899.16	4.201.866 97	Weksle w Społem		2.500.000.—
Towary			*Różni*		
w sklepie	294.870.—		Pożyczki	5.700.000.—	
czasopisma	376.733.—		Dostaw.	977.129.90	
nakłady	57.134 —		Zal. podatki	179.274.16	
papier	65.030.—				
produkcja	1.166 201.—	1.959.968.—	Inne zobow.	85.600.51	6.942.004.57
Odbiorcy za towary		237.226.—	Sumy przechodnie		251.518.—
Różni			Odbiorcy		457.669.—
Udziały w Instytuc. Bank Społem	400.—				
Dostawcy winien	2.827.420.—				
Inne należności	1.984.546.50	4.812.366.50	Czysta nadwyżka za okres operacyjny		6.181.90
Sumy przechodnie		3.771.—			
Razem		11.241.998.47	Razem		11.241.998.47
Należne udziały od członków		112 000.—	Udziały niewpłacone		112.000.—

Podpis rachmistrza

(—) *St. Weyler*

Podpisy członków zarządu

(—) *W. Gruziel*
(—) *M. Libner*
(—) *T. Szczechura*
(—) *F. Kowalski*
(—) *B. Orłowski*

Bilans Krajowego Towarzystwa Melioracyjnego S. A. na dz. 31 grudnia 1945 r.

Stan czynny: Kasa i banki 672.469,40, dłużnicy 1,813, 845,66, skrypty dłużne i kaucje 1.715,753,58, nieruchomości i ruchomości 384.086,76, niewykończone roboty 4.185.143,83, sumy przechodnie 64 —, straty z lat ubiegłych 1.406.078,55. Razem: 10.177.441,78.

Stan bierny: kapitał zakładowy 2.000.00. -, kapitał amortyzacyjny 30.332. —, banki 2.952.997,31, wierzyciele 919,567.47, wyst. rach. za niewykończone roboty 3.530. 192,33, rezerwa na dokon. popr. robót 81.593. —, sumy przechodnie 62.233,35, czysty zysk 600.536,32. Razem: 10.177.441,78.

Rachunek Strat i Zysków za rok 1945.

Straty: koszt robót wykończonych 3.729.118,89, wypłacone odsetki 27.238,19, amortyz. inwentarza 30.322,—, rezerwa na popr. robót 81.593, —, różne straty 6.298,50, czysty zysk 600.536,32, razem 4.475.106,90.

Zyski wyst. rach. za roboty wykonane 4.434.790,90, pobrane odsetki 116. —, dzierżawa taboru 39.900. —, razem 4.475.106,90.

W rejestrze spółdzielni Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp. wpisano dnia 19 czerwca 1946 r. pod Nr R. S. II. 154 przy firmie: Bank Ludowy w Ostrzeszowie Spółdzielnia zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością, że czasopismem do ogłoszeń w miejsce „Poradnika Spółdzielni" jest „Społem". Uchwałą Walnego Zgromadzenia z 28 grudnia 1945 r. zmieniono §§ 50 i 52 statutu. Wpłynął wniosek o zarejestrowanie zmiany statutu w przedmiocie zmniejszenia odpowiedzialności dodatkowej. Sąd Okręgowy w Ostrowie wyznaczył nad wnioskiem tym rozprawę na dzień 22 października 1946 r. i wzywa na nią wszystkich wierzycieli, którzy mimo zgłoszenia się w terminie nie zostali zaspokojeni lub zabezpieczeni.

Cena numeru niniejszego zł 18 — Prenumerata miesięczna zł 30.—

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", W-wa, ul. Wileńska 2/4

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr. 2.000, podając cel wpłaty (prenumerata Dziennika Urzędowego Min. Skarbu), nazwę instytucji wpłacającej względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz miesiąc, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Ogłoszenia: za 1 milimetr szerokości 1 szpalty zł. 6. —

Zakłady Graf. „Czytelnik", Warszawa, Targowa 82.